

μουνδοῦρον—τὸν κ. Ζυγομαλᾶν— ἢ μᾶλλον τῷ ἐχορήγησε δύο ψήφους, διότι καὶ ὁ κ. Λεβίδης, κατὰ τὴν πεποιθήσιν τῶν τρικουπικῶν, εἶναι Κουμουνδουρικός. Ἐχορήγησε τὰς δύο αὐτὰς ψήφους, διότι ἐὰν δὲν ἐπολέμουν καὶ οἱ ὀκτώ μετὰ τὴς λύσεως τὸν Οἰκονόμον καὶ τὸν Χοῦδᾶν, βεβαίως ἀντὶ τοῦ Λεβίδου καὶ τοῦ Ζυγομαλᾶ θὰ εἴχομεν τοὺς δύο διακεκριμένους ὑποψηφίους τῆς κοινῆς γνώμης, τοὺς δύο ἄκρους ἀντιπολιτευομένους, τῶν ὁποίων ἡ φωνὴ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ θὰ ἦτο φωνὴ Πανελληνίως, διότι ὁ ἑλληνικὸς κόσμος δὲν θέλει ἀλλεγῆν προσώπων, ὡς θέλουν οἱ τρικουπικοί, ἀλλὰ ἀλλαγῆν συστήματος. Μὴ δὲ εἶπτε ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπολέμησης καὶ τὸν Λεβίδου καὶ τὸν Ζυγομαλᾶν, ἀλλὰ δὲν κατίσχυσαν, διότι ὁ μὲν Λεβίδης εἶναι ὁ ἐκλεκτός τοῦ κοιλιακοῦ τύπου, ἀντιπροσώπευε δηλαδὴ ψήφους τοῦ Δημάρχου, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξουδετερώσῃ ὁ συνδυασμός, ὁ δὲ Ζυγομαλᾶς εἶχε προσωπικοὺς φίλους καθ' ὧν ἐπίσης οὐδὲν ἠδύνατο οἱ ὀκτώ, ἐνῶ πολλὰ ὅχι μὲ τὰ ὁποῖα οἱ ὀκτὼ ἐπλήρωσαν τὰς ἀγαπητὰς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην κάλπας τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Χοῦδᾶ, πολὺ καλὰ ἠδύνατο νὰ μετατρέψῃ ὁ τρικουπικὸς συνδυασμός εἰς ἰσάριθμοναί.

Ὁ τρικουπικὸς συνδυασμός δὲν εἰργάσθη τόσον κατὰ τῶν κουμουνδουρικῶν ὑποψηφίων, διότι κατ' αὐτῶν δὲν ἠδύνατο καὶ νὰ ἐργασθῇ τελεσφόρως, ἐχόντων ψήφους ἀποκλειστικὰς, ψήφους συμφερόντων καὶ συγγενειῶν, ὅσον εἰργάσθη κατὰ τῶν ὑποψηφίων τοῦ λαοῦ, οἵτινες ἀναντιρρήτως ἦσαν οἱ κύριοι Οἰκονόμος καὶ Χοῦδᾶς. Ἡ ἐργασία τοῦ αὐτοῦ, ἥτις κατίσχυον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τὸ κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη ἀπέναντι ὅλου τοῦ ἀνεξαρτήτου κόσμου, τοῦ δώσαντος τὰς **ὑπερτετρακισχιλίας ἀγνὰς ψήφους** εἰς τοὺς δύο ὑποψηφίους τοῦ, ἐστέρθη εἶναι ἀληθὲς: ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία αὕτη εἶναι ψευδής, καθ' ὅσον ἡ ἀνεξάρτητος κοινὴ γνώμη τοῦ ἀνέδειξε Βουλευτάς. Ὡς ἐλέγομεν, ἐν ἄλλῳ ἡμῶν ἄρθρῳ προβλέποντες τὴν ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων μας, χιλίας ψήφους ἂν ἐλάμβανεν ὁ Οἰκονόμος θὰ ἰσοδυναμοῦν πρὸς τετρακισχιλίας τοῦ 'Ράλλου, διότι ὁ πρῶτος θὰ τὰς ἐκέρδιζε μόνον διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐργασίας του, ἐνῶ ὁ δεύτερος κυρίως διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ἐργασίας του. Ὡστε, αἱ ὑπερτετρακισχιλίας ψήφοι ἃς ἐλάμβον ὁ Οἰκονόμος καὶ ὁ Χοῦδᾶς, εἶναι **ἀληθὲς νέκη** τῆς κοινῆς γνώμης τῆς πρωτεύουσας, τὸν δ' ἐκ τῆς Βουλῆς ἀποκλεισμένων, ὀφειλόμενον εἰς τὴν σύντονον ἐργασίαν τοῦ συνδυασμοῦ, ἡ Πρωτεύουσα οὐδέποτε θέλει τὸν λησμονήσει, τὸ μῖσος τῶν ἀνεξαρτήτων ἐναντίον τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔσται **ἀδιέλλακτον**.

Συλλογισθῆτε δὲ ὁποῖον ρεῦμα ἐγεννήθη ὑπὲρ τοῦ Οἰκονομοῦ καὶ τοῦ Χοῦδᾶ, συλλογισθῆτε ὅπως ἄλλος κόσμος μὴ διαθέτων δυστυχῶς ψήφον ἤτο ὑπὲρ τῶν δύο τούτων ὑποψηφίων, συλλογισθῆτε ὅτι μετὰ τῶν **Βιρουτιανῶν τοῦ κ. Δημάρχου** πλείστοι ἠριθμοῦντο 'Βμποροὶ καὶ ὅλοι οἱ 'Βμποροὶ ἦσαν ὑπὲρ τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ ἴσως δὲν θέλετε διαστὰς νὰ ἀνομολογήσῃτε μεθ' ἡμῶν ὅτι αὐτοὶ εἰσι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνεξαρτήτων 'Αθηναίων.

Βλιδικῶς δὲ διὰ τὸν κ. **Οἰκονόμον** πρέπει νὰ μάθῃτε ὅλοι τὴν ἐγκληματικὴν ἐπέμβασιν τῆς Τραπεζίτης, ἥτις διὰ τῶν ἀφρόνων τῆς μέσων ἀντέπραξεν ὅσον ἠδυνήθη ἐναντίον τοῦ κ. Οἰκονόμου, καὶ ἐν 'Αθήναις μὲν, ἀλλ' ἰδίως ἐν Πειραιεὶ τραπεζιτικὰ ὄργανα, ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ κ. Κεχαγιά, περιήλθον ὅλους τοὺς ἐμπόρους καὶ ὅλους τοὺς βιομηχάνους

καὶ ἠπειλῶσαν ὅτι θὰ τοὺς κοπῇ ἡ πίστις τῆς Τραπεζῆς, —τοῦ ἐμπορίου τοῦ Πειραιῶς διενεργουμένου ὡς γνωστὸν διὰ συναλλαγμάτων— ἐὰν ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ Οἰκονόμου. Ἦκούσαμεν ἀκόμη καὶ μετ' ἄλλων φίλων συμπαθητικώτατον βιομήχανον τοῦ Πειραιῶς, φίλον θερμὸν τοῦ Οἰκονόμου, λέγοντα: «Τί νὰ σᾶς κάμω, κόψετε μου τὰ δεσμά τῆς Τραπεζίτης καὶ ἤξευρα τί θὰ ἔκαμνα γιὰ τὸν Οἰκονόμου.»

Ἡ μετὰ τῆς Τραπεζίτης καὶ τοῦ κ. Τρικούπη ἱερὰ συμμαχία ἦτο γνωστὴ πρὸ πολλοῦ· ὁ ἄνθρωπος ἐλθὼν πρωθυπουργὸς σπουδαίως ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκασφαλίσθῃ εἰς τὴν φιλτάτην τοῦ 'Εθνικῆν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως χαρτονομίσματος καὶ εἰς τὰ 'Ιωάννινα ἀκόμα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὰ ἐλαμβάνομεν· ἀλλ' ὅτι θὰ προσκάλει τὴν ἐμφάνισιν τῆς μαγίστης αὐτῆς καὶ ἐν μέσας 'Αθήναις διὰ νὰ νοθεύσῃ τὰς δημοκρατικὰς ἐκλογὰς τῆς πρωτεύουσας, ἐπισείουσα τὸ φάσμα τῆς χρηματικῆς τῆς πίστεως, οἱ ἀγνοοῦντες κατὰ βάθος τὸν κ. Τρικούπην, δὲν τὸ ἐπίστευον.

Τώρα, δύνασθε νὰ τὸ πιστεύσῃτε καὶ νὰ πιστεύσῃτε ἀκόμα ὅτι ὁ κ. Τρικούπης, ἐὰν ἀνατέλλῃ κάποτε ὡς ἐχθρὸς τῆς Βασιλείας, τοῦτο πράττει διότι εἶναι μονοθεϊστὴς καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ μίαν καὶ μόνον Βασιλείαν ἀναγνωρίζει, τὴν Βασιλείαν τῆς Τραπεζίτης.

Ἀπὸ τῆς Τραπεζίτης αὐτῆς ἐννοεῖ νὰ τρώγῃσιν αὐτὸς καὶ οἱ 'δικοί του, νὰ μαγειρεύῃ δὲ καὶ νὰ ἐξοδεύῃ ὁ τόσους φόρους εἰς τὴν Τράπεζαν πληρόνων λαός.

Καλιδάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐμεθα πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀδιαφοροῦντες πάντοτε πρὸς φιλίας καὶ ἀντιπαθείας. Διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα, μετὰ τὰς θετικωτέρας πληροφορίας ἃς ἐλάβομεν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸν Διοικητὴν κ. Πάνον Κολοκοτρῶνην, νὰ δηλώσῃμεν ὅτι πολλὰ σημειώσεις μας ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ δὲν ἦσαν ἀληθεῖς. Μολονότι καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐκείνῳ ἐλέγομεν ὅτι ὁ κ. Κολοκοτρῶνης εἰσέγαγε πολλὰς μεταρρυθμίσεις πολὺ ἀναγκαίας, οὐχ ἥττον αἱ περὶ συσφαριτικοῦ βίου εἰδήσεις μας ἦσαν ἐσφαλμέναι· τοῦναντίον ὑπὸ τὸν κ. Πάνον ἐτονίσθη πλείοτερον ὁ στρατιωτικὸς βίος τῶν Βυελπίδων. Πλείοτεροι ὦραι καταναλίσκονται περὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀσκήσιν καὶ τὴν σωμαστικὴν, εἰσῆχθη ἐπὶ πλέον ἡ σκοποβολή, ἐπεξετάθη ἡ ἱππασία καὶ ὁ βίος ἐκεῖ μέσα ἐλαβεν ἀπόχρωσιν ἀληθοῦς στρατοπέδου, καὶ ὁ κ. Κολοκοτρῶνης εἶναι ἀληθὲς στρατιώτης. Τὰ περὶ τροφῆς καὶ καθαριότητος ἐπιβλέπονται μετὰ μοναδικῆς αὐστηρότητος ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Καὶ ἡ Σχολὴ πράγματι ἀνεκαινίσθη ἐπὶ τὸ κρεῖττον. Τὰς ἐξηγήσεις αὐτὰς τὰς ὀφειλομένης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὰς δίδομεν πλήρεις, μεθ' ὅλην τὴν ἀπόστασιν ἣτις χωρίζει τὸ φύλλον ἡμῶν ἀπὸ στρατιωτικοῦ τόσον πολὺ αὐλικοῦ.

Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς τύχης τῶν πεντήκοντα νέων, δι' οὓς ἐξεδόθη Β. Διάταγμα κατατάξεως αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ, ἐπιμένομεν εἰς ὅσα ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀριθμῷ διευτυώσαμεν.

Τί περίεργος σύμπτωσις ! Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ κ. Μ. Καταίμπαλης, πιλοπώλης, διέψευδεν ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἐργάτης τῶν ἐναντίων τοῦ κ. Οἰκονόμου λιβέλλων, ἐν τῇ Εἰσαγγελίᾳ ὁ διασπείρων αὐτοῦ παῖς ὡμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Κουρουσοπούλου καὶ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅτι ὁ Καταίμπαλης τοῦ τοῦ εἰσέταξε νὰ τοὺς διανέμῃ. Ἐχομεν δὲ καὶ ἄλλον μάρτυρα ὅστις μᾶς εἶπεν ὅτι τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν οἱ ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀγοράζωσι καπέλλα ἀπὸ τοῦ κ. Καταίμπαλη ἐδέχοντο ἀπὸ τοῦς ὑπαλλήλους τῶν καὶ ἕνα λιβέλλον. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτός — μὲ τὸν ὅποιον ἐνασχολούμεθα μόνον διότι ὁ Ἐμποροβιομηχανικός Σύλλογος τὸν ἐξέλεξε πρόεδρόν του — πῶς συμβιβάζονται ὅλα αὐτὰ, ποῖα εἶναι ἀληθῆ καὶ πῶς πρέπει νὰ τὰ χαρακτηρίσωμεν. Ἀναμένομεν ἐξηγήσεις τιμίου ἀνθρώπου.

Ἐνῷ αἱ ἐκλογαί, χάρις εἰς τὴν παραδειγματικὴν συμπεριφορὰν τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας, τόσον μεγαλοπρεπῆ ἀξιοπρέπειαν ἐπιδείξαντος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, παρήλθον ἐν τάξει, ἔπρεπεν ἐν ὄργανον τῆς Κουμουνδουρικῆς ἐξουσίας νὰ τὰς στιγματίσῃ ἀνηλεῶς.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰς τὴν μεγάλῃν λεγομένην παράγκαν, εἰς τῶν ἐκεῖ ὀπωροπώλων, μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτοσχεδίων τὰ ὅποια συνειθίζουσιν ἐπὶ τὸ φθικώτερον νὰ εὐφρολογοῦν, ἐν εἰδὶ προφορικῆς ρεκλάμας ἡ ἀγγελίας ὡς ἐγκωμιαστικὰ τῶν πωλουμένων πραγμάτων, ἐλεγεν ἡ μᾶλλον ἔψαλλον:

— Πάρτε σταφύλια ἀπὸ τοῦ Δρακούμη τ' ἀμπέλι.

Ὁ ὑπαστυνόμος τῆς ἀγορᾶς διερχόμενος ἐκεῖθεν καὶ ἀκούσας ὄνομα βουλευτοῦ ἀντιπολιτευομένου δὲν ἐκρατήθη καὶ ἐπέπεσε δ.ἀ τοῦ ράβδου καὶ τῆς πυγμῆς του ἐναντίον τοῦ ὀπωροπώλου, διατάξας καὶ τοὺς κλητῆρας νὰ τὸν πάνε εἰς τὸ ὑπόγειον !

Ἡ κτηνώδης αὕτη πράξις ἐλύπησεν ὅλην τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἐκδικητὴς αὐτῆς ; Ἡ Ὄρα θὰ γράψῃ καμμίαν γραμμὴν ; ὅχι· ὁ Ράλλης θὰ κάμῃ καμμίαν καταγγελίαν ; οὔτε· ἡ Εἰσαγγελία θὰ καταδιώξῃ τὸν ὑπαστυνόμον ἐξ ἐπαγγέλματος ; ὅχι· ὁ κ. Δούκας θὰ κάμῃ τίποτε ; θὰ τὸ δοῦμε !

Ὡστε εἰς ὑπαστυνόμος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ὑβρίζῃ ὅλην τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ πρωτεύουσα ὅλη δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ πειράξῃ τρίχα τοῦ ὑπαστυνόμου αὐτοῦ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ.

Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ βαρεῖα βαρεῖα κτυποῦν οἱ πενεκέδες, ἔδῶ μεθύσι καὶ χαραὶς καὶ τόση μουσικὴ, ἔδῶ ἡ πόρταις ἀνοίκαται καὶ φῶτα καὶ ἀμνέδες, ἀλλὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ σκότος ἀπ' ἐκεῖ. Ἐδῶ φωναὶς, τρεχάματα, φιλήματα καὶ κτύποι, ἐκεῖ σιγὴ καὶ κλάμματα καὶ τοῦ θανάτου λύπη.

Ἐτοῦ Μητσοπούλου ἐμπροστὰ ρουκέταις καὶ ρετσίναις, ἕνα νταούλι καὶ ζουρνὰς βαρεῖ μὲ τόση χάρι, τὸν φαίνουσι οἱ φίλοι του μὲ δάφναις καὶ μυρσίναις, καὶ ἐκεῖνος μόλις τοὺς γελᾷ ἀπ' τὸ πολὺ καμάρι. Ἐδῶ πηγαίνουν καὶ ἔρχονται ὅς' ἀμάξια οἱ φαγάδες.... Τί ζήτω καὶ ξεφάντωμα, ἀλλὰ καὶ τί παράδες !

Ποιοὶ εἰν' αὐτοί, ποῦ τρέχουσι ἐμπρός μου μεθυσμένοι καὶ ἀπ' τὸ μεθύσι τοὺς πετοῦν ὅσ' ἀννεφα ἕψηλά ; ποιοὶ εἰν' αὐτοὶ ποῦ φαίνονται κατενθουσιασμένοι, καὶ ἕνα τραγοῦδι ψάλλουσι γιὰ τὸν Ζυγομαχῶ ; Εἰν' ὁ κυρίαρχος λαός, οἱ ἐκλογεῖς πολῖται... μ' αὐτοὺς καὶ σεῖς, Βερουτιανοί, ἐλάτε νὰ χαρῆτε.

Εἰν' ὁ κυρίαρχος λαός ὁ πολυζηλεμένος, καὶ ἀπάνω εἰς τὸν οἶστρό του τὸν Ἀντωνάκη ψάλλει, μόνο γιὰτ' εἶναι ὡμορφος καὶ νειρὸς χαριτωμένος, καὶ βουλευτὴ του ἱδρῶσε γιὰ τοῦτο νὰ τὸν βγάλῃ. Ὁ ἕνας εἶναι ὡμορφος καὶ τσελεπῆς μεγάλος, ἐκεῖνος ἔχει χρήματα, καὶ κουμπαραῖς ὁ ἄλλος.

Μὰ τί κυρίαρχος λαός !... τὴν ὡμορφίαν ζηλεύει, καὶ εἰς αὐτὴν τὸν ψῆφόν του ἐλεύθερος τὸν δίνει, καὶ μέσα ὅσ' ἐν τῇ πολιτικῇ τὴν ὡμορφίαν γυρεύει, ἀλλὰ καὶ τὰ γεράματα ὅσ' ἀφίνει. ἔχει καρδιὰ ποιητικὴ, λεπτὴ καὶ ζαχαρένια, ποὺ καὶ τὰ νειάτα ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ τ' ἄσπρα γένεια.

Μὰ ἔχει καὶ ὅσ' ἀδυναμία ἄδυναμία λίγη.... Τί νὰ σοῦ κάμῃ ; ἀφοῦ ζῇ ὅσ' ἐν τῇ φτώχει καὶ πεινᾷ, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἡ Τράπεζα ἡ Ἐθνικὴ τὸν πνίγει, πῶς θὰ ἀντέξῃ ὁ πτωχός ; αὐτὸν τὸν Σιττανᾶ ; Τί νὰ σὰς κάμῃ ; δόστε του παράδες καὶ νὰ ὀδητε... ὅλοι θὰ γίνουν τίμιοι καὶ ἐλεύθεροι πολῖται.

Πεινάει ὁ κυρίαρχος, καὶ σὰν τὸν δέρνῃ πείνα, ἀμέσως τότε γίνεται τραμπούκος μασκαρᾶς, σκύφτει σὰν δούλος ὡς ὅσ' ἐν τῇ γῇ γιὰ μιὰ παληοστερλίνα, καὶ φαίνεται κυρίαρχος ὁ κύριος Παρᾶς. Εἶναι φτωχός, πολὺ φτωχός, καὶ ὡς ὅτου νὰ πλουτήσῃ κανένα τίμιο φτωχὸ δὲν θέλει νὰ ψηφίσῃ.

Ὡ σεῖς οἱ νέοι βουλευταί, γελᾶστε, χαρῆτε, γιὰ ὅς' εἰν' ὅλα φωτεινὰ καὶ ζαχαρὶ καὶ μέλι, μὰ σεῖς οἱ φιλελεύθεροι ὅσ' ἀσπῆττα σὰς κλεισθήτε... Ἐ! τί νὰ γίνῃ ! ὁ φτωχὸς κυρίαρχος τὸ θέλει. Ἐτοῦ Μητσοπούλου τρέξετε μὲ φῶτα καὶ ρουκέταις, καὶ ἀκόμη θάχῃ μερικαῖς ὅσ' ἐν τῇ τσέπῃ του γαζέταις.

Souris.